

Forbilledet det tydske Lovudkast fra forrige Aar. Dette tydske Lovforslag omfattede imidlertid en hel Del mere, nemlig ikke alene Lilsyn med Næringsmidler, men ogsaa med Brugsgjenstande. Jeg berører dette, fordi jeg tror, der er Anledning til om ikke strax, saa senere at udvide Bestemmelserne dertil, og jeg tror ogsaa, der i Notiserne findes Antydninger i den Retning. Saa vidt jeg veed, er der nedsat en saakaldet Giftkommission, og som Resultat af dens Arbejde vil der ventelig blive forelagt et Lovforslag om Lilsyn med Lægemidler, hvorunder jeg haaber, at ogsaa Arkanen ville blive inddragne. Lovforslaget har faaet en vis Udvidelse under Behandlingen i Landstinget, idet der er tilføjet forskellige Stoffer, som skulle underkastes Lilsyn. Deres Tal er derved udvidet fra 7 til 10, men det er et Spørgsmaal, om det ikke burde udvides betydelig mere, forudsat at man da virkelig vil opregne alle disse enkelte Gjenstande. Der er et Stof, om jeg maa kalde det saa, som har spillet en særdeles stor Rolle under Behandlingen i det andet Thing, nemlig Kjød. Jeg skal kun aldeles løselig berøre det, idet jeg tænker, at det vil komme fyldigere frem i den følgende Forhandling. Jeg tror nok, det vil have sin Banstuelighed ved dette Lovforslag at øve et saa stærkt moralsk Tryk, som paatenkt, med Hensyn til Oprættelsen af Slagtehus, men jeg haaber, at man ikke bestomindre vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Der er et andet Hensyn, som berører dette noget, nemlig at det først ved Anlæggelsen af Slagtehus bliver muligt at indskrænke det Dyrplageri, som endnu saa ofte finder Sted ved Slagtning af Røeg. Det berører dette noget, siger jeg, thi det er bekjendt, at Kjødet af Dyr, der have lidt en meget smertefuld Død, tidt kan være skadeligt for Sundheden, ja endog saa giftigholdt. Jeg skal nævne nogle andre Stoffer, som, det forekommer mig, med samme Ret kunne optages i § 1. Der er saaledes Fløde, som naturligvis ikke kan komme ind under Mælk; den er meget ofte forfalsket med Mel. Men der er dernæst et andet Stof, hvis Optagelse i Lovforslaget den ærede Justitsminister, saavidt jeg veed, har stillet sig velvillig til, og det er Brændevin; det kan naturligvis ikke gaa ind under Vin, thi ved Vin forstås i dette Tilfælde kun den gjærede Saft, som presses af Bindruer, men Brændevin hører til de meget vigtige Ting, saa meget mere som det bruges til Lægemiddel; og navnlig maa Fattigfolk ofte hjælpe sig med Brændevin, fordi de ikke have Naad til at købe Vin. Men det gjør naturligvis ikke den Virkning, det skal; det virker tværtimod skadeligt, naar det indeholder Jusel eller paa anden Maade er urent. Jeg vilde anse det for heldigt at udvide Lovforslaget i den Retning, med mindre man vilde gaa en anden Vej, som jeg strax skal komme nærmere ind paa, nemlig fuldstændig at

omarbejde Indholdet af § 1, hvad jeg tror, en Del vil tale for. Der staar nemlig som tredje Stykke i Paragrafen, at ved Sundhedsvedtægt for den enkelte Kommune kan det bestemmes, at den ommeldte, jævnlige Undersøgelse tillige skal omfatte andre særlig angivne Levnetsmidler. Det forekommer mig temmelig ubegrundet, medens man i første Stykke opregner de enkelte Stoffer, saa her at komme ind paa det Ubegrændsede. Jeg kan ikke overse, hvilke Følger det kunde have, naar Sundhedsvedtægterne bleve temmelig forskellige i to Kommuner, der ligge temmelig nær hinanden, f. Ex. Nalborg og Nørresundby, eller, for at tage det, der ligger os nærmest, Kjøbenhavn og Frederiksberg; paa det ene Sted interesserer man sig maasse meget for Chokolade, paa det andet Sted for Peber, Kanel eller Sigenbe, og der kunde derved mellem disse Vedtægter fremkomme en temmelig stor Forskel, som igjen kunde have en ikke ringe Indflydelse paa Handel og Wandel. Jeg tillader mig derfor at bede navnlig det Udvalg, som mulig vil faae med Sagen at gjøre, om at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveielse. Jeg tror, at man i Stedet for at opregne de enkelte Stoffer og sige, at det er dem, der skulle undersøges, kunde bruge et mere almindeligt Udtryk, f. Ex.: „Stoffer, der have større Betydning for Befolkningen“, og saa nævne eksempelvis alle de Stoffer, som allerede ere opregnede i Lovforslaget, og dertil føie Fløde og Brændevin. Paa den Maade kunde man altsaa lade tredje Stykke af § 1 fuldstændig udgaa. — Jeg har en anden Betænkelse ved § 1, og det er, at jeg er bange for, at den ikke vil faae stor Anvendelse udenfor Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Vel er Paragrafen undergaaet Forbedringer i Landstinget, men dette Udtryk: „særlig i Kjøbstæder og Handelspladser“ tror jeg, indeholder Fare for, at Lilsynet ikke vil blive saa kraftigt og virksomt paa Landet, som man kunde ønske, og da der er opstaaet en stor Mængde Høfere paa Landet, tror jeg det ønskeligt, om man kunde øve et noget skarpere Lilsyn ogsaa der. — Jeg skal dernæst omtale de Personer, som særlig faae med denne Lov at gjøre dels aktivt, dels passivt. Det omhandles særlig i § 2, hvor der staar, at Undersøgelserne paahvile særlig det udøvende Politii, men kunne ogsaa foretages af enhver Embedsleget. Det Spørgsmaal har været for, hvilke Personer der skulde være særlig i Stand til at foretage saadanne Undersøgelser, og det er med Rette gjort gjældende, at Apothekerne eller pharmaceutisk uddannede Personer ikke vilde være fuldstændig i Stand til at foretage alle disse Undersøgelser, fordi de mangle Dvelse i den kvantitative Analyse; men det er Noget, der, saa vidt jeg veed, endnu mere gjælder Lægerne, hvis Kjendskab til kvantitativ Analyse er endnu mindre end Pharmaceuternes. I visse Henseender have Lægerne Fortrin, f. Ex.